

به مناسبت انتخاب مجدد دانیل اورتگا در سمت ریاست جمهوری کشور نیکاراگوا

تاریخچه مختصر جبهه آزادیبخش ملی ساندینیست

نیکاراگوا (ج. آ. م. س)

ج. آ. م. س. در سال ۱۹۶۱ توسط ژوزه کارلوس فانسکه آمادور، سیلویو مایورگا و توماس بورگه مارتینز در نیکاراگوا به پا خاست. اصلا این سازمان یک بنیاد محصلی مستقر در دانشگاه نیکاراگوا در شهر ماناگوا بود. تعداد کثیری از اعضای سابق این سازمان، بشمول رهبر مقاومت شهری یعنی دانیل اورتگا، دستگیر و زندانی شدند.

در سال ۱۹۷۴، درست چند روز بعد از جشن میلاد مسیح یعنی ۲۷ دسامبر، یک گروهی از جنگاوران جبهه آزادیبخش ملی ساندینیست خانه یک مقام دولتی را تصرف نموده و تعدادی از افراد وابسته به انستاسیو ساموزا ده بایله را ربودند. این افراد بعدا با چارده تن از زندانی های که به کوبا فرار کرده بودند معاوضه شدند. بعد ازین عملیات موفقانه پرستیژ و نفوذ جبهه مذکور خیلی ارتقا نمود. در سال ۱۹۷۵ ده بایله امر یک کامپاین خشونت آمیزی بر ضد ج. آ. م. س. را صادر نموده و تعداد کثیری از جنگاوران بشمول ژوزه کارلوس فانسکه آمادور را به قتل رسانید.

رژیم در سال ۱۹۷۶ بعد از انتخاب جیمی کارتر بصفرت رییس جمهور ایالات متحده شکستی را متقبل شد. موصوف اعلان نمود که تنها در بدل بهبود وضع حقوق بشر در نیکاراگوا دولت ایالات متحده این کشور را یاری خواهد نمود. بتاریخ دهم جنوری ۱۹۷۸ پرو ژواکین کمورو کاردنال ناشر روزنامه و منتقد زبردست دولت به قتل رسید. شواهد، این قتل را به پسر ساموزا و اعضای گارد ملی نسبت دادند. در ۲۳ جنوری اعتصاب سراسری کارگران با درخواست پایان دادن به دیکتاتوری نظامی آغاز یافت.

در نوامبر ۱۹۷۸ سازمان حقوق بشر دول آمریکایی گزارشی را مبنی بر متهم بودن گارد ملی در تخطی های مکرر از حقوق بشر به نشر سپرد و به تعقیب آن قطعنامه سازمان ملل مبنی بر محکومیت دولت نیکاراگوا صادر شد. ده بایله از ترک کرسی خویش سر باز زد و سازمانهای متعددی جبهه ملی وطن پرستانه یی را پایه گذاری کردند. در جون ۱۹۷۸ یک دولت موقت خارج از مرز در کشور کوستاریکا تشکیل شد. ج. آ. م. س. به فعالیت های پارتیزانی خود ادامه داد و به طور فزاینده کنترل بخش اعظم نیکاراگوا را بدست گرفت.

در هفدهم جولای سال ۱۹۷۹ انستاسیو ساموزا ده بایله از کرسی خویش استعفا نموده و به ایالات متحده پناه برد. آنگاه گروهی (خونتای) برای بازسازی ملی بوجود آمد. در سال ۱۹۸۴ ج. آ. م. س. در سراسر کشور برنده انتخابات گردید و سال بعد دانیل اورتیگا رییس جمهور نیکاراگوا شد. اما در انتخابات سال ۱۹۹۰ ج. آ. م. س. در مقابل اتحاد ملی اپوزیسیون بازنده شد و کرسی ریاست جمهوری دانیل اورتیگا به فیولیتا کامورو تعلق گرفت. سخنان دانیل اورتیگا در اثنای واگذاری کرسی ریاست جمهوری چنین بودند: «ما پیروزمندان کنار میرویم، زیرا ما ساندینیست های که خون و عرق ریختیم بخاطر اشغال چوکی های دولتی نبود، بلکه برای آن بود تا به آمریکای لاتین اندکی وقار و قدری عدالت اجتماعی بیاوریم».

برگرفته از تارنمای جبهه آزادی بخش ملی ساندینیست نیکاراگوا،

برگردان از متن انگلیسی: و. خورمن

www.esalat.org